

Кара Радек.

БІЛАНС ПЕРШОЇ МІЖНАРОДНОЇ КАМПАНІЇ ЗА ЄДИНИЙ ПРОЛЕТАРСЬКИЙ ФРОНТ.

Розв'язане комісії дев'яток є закінчення першої кампанії, яку ми повели в міжнародному масштабі за єдиний пролетарський фронт. Кампанія ця має вже в собі цілу низку наук загальнополітичного і внутрішнього характеру, які треба кінце перестудіювати старанно, бо закінчена тепер кампанія була якраз першою, а боротьбу ведеться далі.

Коли справа єдиного пролетарського фронту стала актуальною, то першим питанням, яке ми поставили собі, було: як повести сей єдиний фронт? з гори чи з долини? Питання се виступає ще й тепер підчас дискусій про єдиний фронт. А тепер чути різні голоси, що розв'язане комісії дев'яток спростило те, що ми, замість порушити маси, старалися розв'язати се питання з гори. Таке говорення має на собі печатку безглуздя, поверховності. Коли-б ми порушили були Валя, Велса, Ренделя, Гендерсона, або сотні тисяч робітників, які стояли за ними, то було-б легке розв'язане. Але хто може сумніватися, що кожний комуніст далося радше і скорше увійде в зносини з соціал-демократичними робітниками, ніж з соціал-демократичними лідерами?

Коли ми рішили ся застати при однім столі з Велсом, МакДоналдом, з Вандервельдом, то зробили ми се власне тому, що до пролетаріату, який стоїть за ними, не могли ми дійти вперед, ніж засіли до одного стола з їх лідерами. Розуміють ся, коли розійти підальше тим самим кроком, коли економічне положення пролетарських мас ще більше погіршиться, то тоді великі пролетарські маси покинуть своїх соціал-демократичних лідерів і стануть по нашій стороні. Але тактичне завдання, яке поставили ми собі в зв'язі з єдиним фронтом, лежить в тім: як зможемо пролетарські маси пірвати до бою за їх найближчі інтереси, заки покинуть вони своїх лідерів і стануть по нашій стороні? І власне щодо пірвати ті маси до боротьби за їх найближчі інтереси, зробили ми кончею жертву і засіли до одного стола з соціал-демократичними лідерами. Тепер маємо лише одне питання: Як вийде нашої спроби зближення з соціал-демократичними масами через сходку з соціал-демократичними лідерами, які вислали сей спроби для нашої роботи серед мас соціал-демократичних робітників? Ми переконані, що вислали ці можуть бути лише корисні. Лідери соціал-демократії, 2-го Інтернаціоналу, в очах найширших пролетарських мас унеможливили всяку спробу зближення і зєднання пролетарських мас. Лідери ті поклали буржуазній омишленій небезпечу Генуїської конференції. Вони перешкодили, щоб в найближчих місяцях в яких положене робітничих мас безсумнівно погіршиться, робітничі маси виступили єдиним фронтом. Тепер ходять о те, щоб ці політичні вислади берлінської конференції з доповіді засідання комісії дев'яток-повіді до відома найширших мас. Мусимо ствердити, що дотепер зроблено в цій справі дуже мало, так зі сторони Комуністичного Інтернаціоналу, як і поодиноких комуністичних партій. Коли згадаємо лише дві найважливіші західно-європейські партії Комуністичного Інтернаціоналу, то мусимо ствердити, що німецька комуністична партія заклала маси лише в своїй пресі, а не видада ні одної популярної лекції, яка могла б дати в руки міліонів робітників. Французька партія не видада навіть офіційних документів нашої боротьби за єдиний фронт. Тепер мусить ся спробувати всіх засад, не лише лекцій, щоб зближити ся до некоммуністичних робітничих мас і висунути ім наші трохи-місячної боротьби.

А ці науки полягають не лише в тім, що лідери 2-го Інтернаціоналу саботували єдиний фронт, але також в тім, що робітничі маси дали ім на се свою згоду. Воно дуже легко ганьбити лише лідерів, але се було-б дуже великою помилкою, коли-б ми говорили, що лише лідери 2-го Інтернаціоналу саботували, а маси, які єднали з ними, захоплені єдиним пролетарським фронтом. Коли-б воно справді так було, то ми могли-б повною грудю плювати на лідерів і їх саботаж. На жаль однак так не є. Виправді широкі робітничі маси відчували потребу зєднання, але навіть в тій мірі не відчували вони потребу боротьби. Се пасивне потягування єдиного фронту є лише вислідом умучення тих мас, вислідом їх невдоволення з партійної боротьби, яка видаєть ся їм зайвою. Єдиний фронт розуміють вони так: "перестануть вже раз сварити ся", а не так, як повинні розуміти: "вперед до бою!". Коли ми отже кажемо закликати маси проти лідерів 2-го Інтернаціоналу, то не значить, що ті маси стануть уже по нашій стороні. Се значить обов'язок до палячої роботи серед мас, яких лише мала частина відчувала потребу боротьби. А тепер по розбиттю комісії дев'яток, коли ми звертаємо ся до широкіх мас, маємо відказати ся від спроби будовання єдиного фронту мимомовно таки з гори? Вистарчить згадати, що мимомовно комісії дев'яток не перервали ми в Саксонії переговори про наше відношення до саксонського правління, щоб показати цілу скомплікованість проблеми. Нам не вдало ся інтернаціонально змусити лідерів соціал-демократичних партій заперестати саботаж єдиного фронту, бо напір робітничих мас не був однаково сильний по всіх країнах. Се не значить, що на будуче не будемо старати ся, де лише буде можливо, чи то в границях одної лише держави, одного краю або навіть одної лише громади, змусувати лідерів 2 і 2½ Інтернаціоналів разом з нами виступати в обороні робітничих інтересів. А кожний успіх на сім полі буде мати дуже велике значення для будучого створення єдиного фронту в інтернаціональних масштабах. Коли нпр. в Саксонії удасть ся закріпити робітничє правління, яке спираєть ся на цілу робітничу класу і тому мусить-б підняти боротьбу в інтересі робітничої класи, то наука сей боротьби безсумнівно переконає робітників в усіх інших частинах Німеччини, що єдиний фронт є можливий і являєть ся найкращою формою оборони їхніх інтересів. Кожний розвал в мурі, який 2-й Інтернаціонал хоче відгородити своїх прихильників від Комуністичного Інтернаціоналу, відкрити здобуті твердині 2-го Інтернаціоналу.

Роботу сю, яка вимагає довгого часу, зможемо виконати лише тоді, коли наші товариші не будуть легковажати її. Не вистарчає кинути: з долини, з долини. Прийде ще й на те, чи справді умієть ся робити з долини. Робота з долини вимагає старанного розуміння найближчих інтересів робітничої класи і спрямовання на них нашої агітації. Вона вимагає однак також ще й спосібності організаційного використання агітаторських успіхів. Ся послідна штука ще найслабше розвинена між комуністичними партіями. Великим блудом, який вони роблять, є шематизм думання. Вони думають, що кожного робітника, який захопить ся поставою Комуністичного Інтернаціоналу, можна зробити зорганізованим комуністом. Вони боять ся тому самих організаційних вишколювань, які дали-б нам можливість зібрати докільна нас більше маси навіть тоді, коли вони це не ризикують ся зирвати окремично з своїми партіями. А на кінець

Самозрозуміло, що боротьба за єдиний пролетарський фронт яко першу вимогу ставить дійсну співпрацю комуністичних партій. Одною з наук кампанії послідних місяців є се, що ми не маємо ще такої співпраці. Було-б дитинством промовувати се. Постає французької партії, яка подорожує на саботаж змагань Виконавчого Комітету, мусить стати предметом поважних нарад і поважних кроків Виконавчого Комітету перед загальнофранцузькими товаришами. Французькі товариші мусять дати відповідь, чи хочуть мати централізований Інтернаціонал, чи купу піску. Проти французьких товаришів проти ухвалення розширеного Виконавчого Комітету насуває питання, чи не було-б ліпше відсутності боротьби за єдиний фронт до

часу переконання французьких товаришів. Розуміють ся, коли-б можна було чекати, було-б ліпше дочекати ще якийсь час і в дискусіях усунути всякі непорозуміння. На жаль однак не все можливо відсувати боротьбу, доки все буде готує. А сама боротьба є найліпшим учителем. Ми переконані, що кожний комуніст, який розважно перегає коротку боротьбу за єдиний фронт, якої першу добу саме закінчено, набере се більшого переконання потреби боротьби за єдиний фронт, як до тепер. В найближчих тяжких відбудеть ся нарада про досвід боротьби і на ній ухвалимо також, що робити далі. Наші ухвали будуть вислідом досвіду першого періоду боротьби за єдиний пролетарський фронт.

НАУКА ГЕНУЙСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

Буржуазна Антанта розколюєть ся — Світська Росія скріпляєть ся.

(Докінчене.)

Умова з німецьким народом.

Світська Росія заклала умову з буржуазною німецькою республікою. Панове "демократи" і "соціал-демократи", які в Німеччині стояли при владі, довгий час протиявили ся закланню союзу з Світською Росією, хоча загал робітничої класи в Німеччині заважаєт ся за тим союзом уже два роки. І лише абсолютна невольничість лідерів, які показані в Генуї "побідні держави" побіджені Німеччині, змогла переконати навіть теперішнє німецьке правління про потребу умови з Світською Росією. Умова, яку заклала Росія і Німеччина в Рапалло, має величезне історичне значення. Велика Росія з населенням понад 150 мільонів душ і своїм переважачим аграрним характером в союзі з Німеччиною, з її першокласною індустрією — дасть змогу такій економічній співпраці, яка очистиць собі дорогу з усіх перешкод. З німецького боку підписано сю умову теперішнє буржуазно-меншевицьке правління. Ніхто не заперечить, що сей або тамтой склад буржуазно-меншевицького правління Німеччини є перекладовий, німецька робітничка клася однак лишити ся. Німецька робітничка клася без сумніву мусить з часом здобути в своїй країні владу, Німеччина буде соціалістичною республікою. А тоді, коли німецько-російська умова злупить дві великі соціалістичні республіки, повстане незрушима підвалина дійсної комуністичної будівлі, перед якою стара, зжита Європа не устоїть ся навіть кілька років. В тім значенні історико-людства вирішати в найближчих роках успіхи німецької робітничої класи. Побіда німецького пролетаріату над "своєю" буржуазією принесе небувалый ще переворот у соціальної структури цілої Європи. Коли німецький пролетаріат у своїй країні зніщить вплив 2 і 2½ Інтернаціоналів, то розпочнеть ся нова доба в історії людства.

Комітети — грабач буржуазного ладу.

Прикінці Генуїської конференції заступники Антанти ще раз пробували безлічно зніщити "погубну пропаганду" комуністів. Викон. Ком. Комуністичного Інтернаціоналу заявляє: Інтернаціоналістська зорганізована в Ком. інтерна робітників-комуністів не спугає себе ніякими зобов'язаннями. Ми є смертельними ворогами буржуазного ладу. Кожний чесний комуніст до послідного віддиху словом і ділом, а коли знайде потреба то й зі зброєю в руках буде борити ся проти буржуазного ладу. Так, панове імперіалісти, пропаганда Комуністичного Інтернаціоналу для вас "погубна". Історичним завданням Комуністичного Інтернаціоналу є: бути грабачем буржуазного ладу. Так, так, панове імперіалісти! Доки ви ображаєте своїм поступованем — поште кожного класово свідомого робітника, доки ви своїм ліним оком одне замінюєте цілий світ, доки жінка мілітарів живе в розкошах потім і кровю робітничої класи, коротко кажучи, доки існує ваш осявний капіталістичний лад — так довго не перестане "погубна" пропаганда комуністів.

Робітники Франції, за вами слово! Додіть усіх своїх сил, щоб повалити правління Барту, яке наносить сором і шкоду трудящим масам Франції. Потягніть до відважності реакційну банду Барту, удегити грабачу першої пролетарської республіки Росії!

Робітники Англії! Роками домагались визнання Світської Росії і роками ваша буржуазія разом з соціал-зрадниками Гендерсоном, МакДоналдом і спілками сплять вам пісок в очі. Чи Генуїська конференція не відкрила вам очей? Робітники Японії! Навіть

розбіжності правління Європи були змуснені підписати умову, в якій зобов'язують ся не "нападати" на Світську Росію. Лише заступники нашого кровожадного правління ждали за те виняткові умови: вони хочуть продовжати свої грабіжі на трудящих масах республіки Далекі Сходу. Японія переживає тепер передреволюційну добу. Навіть значна частина японської буржуазії є в опозиції до теперішнього режиму. Робітники Японії, зумійте стати на чолі дозріваючої революції! Вхопіть японську нагірню за горло і станьте ногою на груди!

Робітники Німеччини! Зумійте по можливості як найкорше здобути владу в своїй країні. бо тоді усунете з груді світового пролетаріату пригнітаючий камінь і з нечуваною силою прискорите історичний наступ. У ваших руках лежить доля пролетарської

революції. Вашим кличем є: Прочіте зрадницьким соціал-демократам, прочіте з силою капіталу! Хай живе робітничє правління!

Робітники і Червоноармії Росії! Коли-б вам були потрібні докази на те, що лише соціалістичне правління обороняє інтереси пролетаріату усіх країн, то ви могли мати на те незбиті докази в Генуї. Переживаєть тяжкі часи, але найтяжчі вже минули. Своє соціалістичне правління бережіть як око в голові. Ви стоїте на самім переді пролетарської світової революції. Пролетарські армії інших країн прийдуть вам на поміч. Окочена перемога вже не далеко.

З більшою згодою, як колись, робітники всіх країн кличуть:

Прочіте буржуазію! Прочіте їх лакеями соціал-зрадниками! Хай живе Світська Росія!

Виконавчий Комітет Комуністичного Інтернаціоналу.

дальші установи, висші і єдині трудові школи, діточі садки, притулки і діти з голодуючих губерній. Дев'ять. Глодом наповнений по своїй границі. Море, одна червона хвиля з прапорів, військових і професіональних. З лозунгів виділяють ся два: "Хай живе Червона армія, радість і опора пролетаріату!", "Хай живе єдиний фронт пролетаріату проти наступаючого капіталу!" Ще вище над знаменами горять в ярмі кінвару наші п'ятикутні зорі на арках, а дець високо, високо кружляє наша червона авіація. Представники радянської влади і командуючий Київським Воєнним Округом тов. Яків (24-літній) робітник, який своєю революційною заслугою на всіх фронтах удостоїв ся звання командуючого К.В.О. — колосальна "шишка" порівнюючи до старого режиму) приймають парад. По прийнятті парад роздаєть ся команда: "Знамя по середині!" — "частина замкни квадрат!" — "начальники частин за текст присяги!" — "частина, кріс на руку!" Оркестра — Інтернаціонал і зараз із кількох сот тисячній гурди роздаєть ся клятва-присяга: "Я сий працюючого народу приймаю зване воїна Р.В.-Селін, Червоної Армії і перед лицем всесвітнього пролетаріату клянусь, що всі мої думки, всі мої дії направляти буду для визволення його і рабства капіталу, не жалюючи свого життя для справи працюючих дебо то не було..." "А коли я зрозумію по своїй волі, відступлю від нинішньої кляти-присяги, то хай буде для мене загальне призначення працюючих мас і хай покарає мене жорстоко рідка революційного закону!"

По присязі з нами перепеліть наші шефи (частина має свого шефа кожда, в лиці даного професора або радянської установи) і ми зі співами революції, тимні пішли на відкрите пам'ятники і кождому з нас так і хотілось знати: чужесвітній пролетаріат нашу клявту-присягу, та як він її оцінює?

З ком. привітом,
П. Ковалюшин.

БАГНО ДЕМОКРАТІЇ В ПОЛЬЩІ.

З огляду на надходячі вибори до польського парламенту в розгарті політичних виборчих кампаній розкрило ся правдиве обличчя так званої "демократії". Союзові партії, знаючи, що в "демократії" держава се середство поволення, уважали, щоб якнайкраще заплести ся з державною жолубою. Поварившись між собою, псевдохлопські а в дійсності куркульські партії повитали на світло свої справні, на яких партійній провідники поробили мі-Попові інтереси. Нпр. будущий різничий міністер Бардаль з партії Вітоса утїлює собі і своїй фамілії товтові любі концесії. Всі провідники сей партії рахують в Вітосом, б. прем'єр-міністром, заложили "польсько-американський банк" і тигули мільйонів злотих; таким способом виласновали зі своєї для них приватної власності в Хосен названого банку поміщицькі посілости, парцеляції їх і брало від різних селян в двадцяті більше.

Куркульські вітосівці шматили ся в сей спосіб, що витягнули проти Станіслава його нафтові спекуляції, а проти націонал-демократів позанасяли "Промисловий банк", на якому заробили вони, ліквідувавши укладок польської валюты, близько 317,000,000 п. м.

Ціла преса буржуазної Польщі кишить подібними вістками панської та куркульсько-холодської господарки, а П.П.С. соціал-патріоти "левтаріальні". Робітництво і біде селянство починає розуміти польську демократію і пізнає, що тільки диктатура пролетаріату вичистиць се демократичне багно. ("Н. П.")

З Самарської губернії селянини доносять, що засів прощав та великим ентузіазмом. Жито збираєть ся вже в колос і виростає в аршин.

ЛИСТ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

(Писаний тов. П. Ковалюшином в Київі до тов. М. Поповича в Вінніпегу.)

Київ, 2. мая 1922 р.

Дорогий Тов. Попович!

Революція, котра вимагала від мене всіх моїх зусиль через послідних два роки будучи на Україні, зусиль по борбі з бандізмом (типу Петлюри, Махна і др.) а вслід за тим скріплення апарату радянської влади на місцях — не дала мені змоги дозволити собі на таку "розрахунок" як переписку з товаришами в Америці, тим більше, що усьє час нахилив ся в такіх місцях, в котрих трудно було дізнатись про товаришів та про укр. робітничу пресу по той бій океану.

Нині, коли наша радянська влада т. є. диктатура пролетаріату стала такою кріпкою, що імперіалісти заходу закинули методи оружної інтервенції, що спробувавши силу наших червоних штиків не лакомиєт ся використувати наш великий голод а пробують нас обійти дипломатичним язиком в Генуї, — нині відткнувшись троха (поки Генуя не піднесе олії сюрпріза) — маю більше часу на переписку, котру і починаю сий письмом.

Як видно "У.Р.В." прекрасно усвоили собі нашу "нову" економічну політику і поділяють нашу "нову" методу (відносно воєнного комунізму) боротьби на старій марксовській програмі по якій ми йдемо, що правда поволіється, та за се певний час і непохитно до остаточної цілі — комунізму, дорогою державного капіталізму, як перешкодою періоду. Думаю, що Вам теж ясно, що ми в самім розгарті горожанської війни, мусили націоналізувати всю промисловість республіки, на чинаючи від громадних фабрик і заводів і кінаючи самою мілкою робітничою і склепом т. є. другими словами мусили націоналізувати всі ресурси, часті котрих перекадали на різні фронти (а було їх 27 тоді, коли ми нахилились в зєднанні перетягнути контрреволюцію) а частіно задовольняючи робітників, котрі все таки піддержували велику промисловість в саму критичну хвилю. Комуністична Партія перекресо знала, що скачок одної нечі з буржуазного пекала в царство комунізму — немислимий і ненормальний. Та в силу висше сказаного ми мусили се зробити.

Тепер ми побідили на всіх фронтах, та в результаті тої самої горожанської війни і більшою отримали руйну в повнім значенні сего слова, як в промисловості, так і в сільській господарці. (Дивно нікому не буде, коли напіну, що один Умань був в руках 23-ох власних, як організованої білогвардійської так і неорганізованих бандітів в роді Петлюри, Махна і ім числа немоє...)

Зрозуміло, що як треба підняти, треба викинути ма-су продуктів на ринок а тим більше продуктів першої необхідности для робітників, селян і червоної армії, тому то перодили "непані" т. є. за-прагли тимчасово мілку бур-

жуазію і кустарів дати нам сі продукти, поки наша велика промисловість не стане на твердий ґрунт (хотіть би і при допомогі опяті таки заграничного капіталу) і тим самим задушити наших вийшовших з під землі на світ божий "непанів" т. є. дрібну буржуазію. І от хитроумна картина!... Руками своєю дрібною буржуазією, яму для дрібної буржуазії, в яку вона попадає дорогою конкуренції. Інакше і бути не може при таких обставинах, коли західний пролетаріат не зрівняв ся з нами.

А нам ні своя дрібна буржуазія, ні концесійний капітал не страшний, бо в нас політична влада в руках пролетаріату і незможного селянства, у нас двоміліонова Червона Армія загартована в боях, а саме головне: економічна база (на якій держить ся політична влада) — велика промисловість, вугіль, нафта, транспорт і заграничний торг — в руках пролетаріату, чого ми ніколи з рук не випустимо. Генуя хоче нас, виражаючись на руській мові, "по дипломатически закабалити" та сей номер не пройде. Ми не покладали великих надій на лю, ми хотіли лиш перед цілим світом передемонструвати нашу мирну політику, що вже в часті зробив наш "молодець" Черин, а що до торгу, то-сторгуємо ся з капіталістами поодинокі, як се зробили вже з Німеччиною... — "Заки родичі жениху шукали" — дівчина родила, так і получилось в Генуї. Що далі буде в тій самій Генуї — покаже найближша будучність.

Велике діло робите для пролетарської революції збираючи для голодних Поволжя і декотрих губерній України корми і одежу. Думаю, що зашишим буде Вам пояснити, що нинішній голод не по вині большевиків і що ті самі большевики тягнуть ся з усіх сил, щоб той голод зменшити перш за все ресурсами своєї республіки.

У нас вчера по цілій федерації пройшло святкування 1. Мая, котрий на сторінках історії пролетарської революції зізнався записаний підчеркненими буквами. В нас вчера Червона Армія приймає червону присягу.

Багато місця забрало мені, щоб описати Вам вчерашній київський гіпдром (місце де можуть помістити ся всі жителі Києва) і відкриті пам'ятники Марксу на його улиці (бувш. Хрещатик).

Коротко. Чудовий день. Всі без винятку святкують. Відкриті лише антики. Дев'ять годин вранці (по офіційному). Київський гарнізон стройними рядами з воєно-політичним університетом, воєно-партійними школами під звуки Інтернаціоналу двигаеться на гіпдром а за ним, ну, за ним прямо весь Київ: профсоюзи, ра-